

POWINOWACIĆ SIĘ (2) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w powinowaty; a jasne.

praes 1 pl powinowaci(e)my się (1). ◇ [*3 pl* powinowacą się.] ◇ *con 3 sg f* by się powinowaciła (1). ◇ [*1 pl m pers* byśmy się powinowacili.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wiązać się bliskimi stosunkami [z kim] (2) : [Pokoy iż z nami Bráćia náfzy Kátholicy ludzie świetcy/ trzymáią/ nas miłuią/ známi fię rádźi powinowácą Respons I.]

Zwrot: »z sobą się powinowacić« (1): w ktorey [potrawie, tj. ciele i krwi Pańskiej] fię wżyfcy w iednę krew obracamy/ y iáko z iedney krwi idący bráćia z sobą fię powinowáciemy SkarJedn A3.

Szereg: »kumać się, powinowacić« (1): ták to rofkazánie ściága fię ná wśelkę zwierzchnóść krześćiáńfką. ktora [...] gdyby fię z temi sekretarzámi ták iáwnie nie kumáłá/ powinowáciłá [...]: tedy [...] niedługoby ten Luterfki Duch [...] wywietrzał. PowodPr 39.

a. [*Wchodzić w związki rodzinne przez małżeństwo: (nagł) Zeby Ewángeliey/ [...] też Małżeńftwu pokoy dali. (-) Tu nie mogę rozumieć/ co po nas mieć chcéłz? Czy to żebyfmj fię z nimi niepowinowáciłi? á ktorzy mamy żony Ewángeliczki/ żebyfmy ie opułzczáli? Respons M2v.]*

Synonimy: bratać się, jednoczyć się, kumać się; a. ożeniać się, ślubować się, żenić się.

Formacje współrdzenne cf POWINOWACIĆ.